

บทที่ ๓

วิธีดำเนินการศึกษา

ในบทนี้ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับการวิจัยเรื่อง “บทบาทของพระธรรมมังคลาจารย์ (พระอาจารย์ทอง ศิริมงคล) ในการพัฒนาคุณภาพชีวิตของชุมชนวัดพระธาตุศรีจอมทองวรวิหาร เป็นการวิจัยแบบ ผสมผสาน (Mixed Method) ประกอบด้วย การวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) และการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) มีวัตถุประสงค์ของการวิจัย ๓ ประการ คือ

- ๑) เพื่อศึกษาบทบาทของพระธรรมมังคลาจารย์ในการพัฒนาคุณภาพชีวิตของชุมชน ในด้านการทำวัดให้เป็นศูนย์กลางการพัฒนาคุณภาพชีวิตของชุมชน
- ๒) เพื่อศึกษาบทบาทของพระธรรมมังคลาจารย์ในการพัฒนาคุณภาพชีวิตของชุมชน ในด้านการจัดกิจกรรมเพื่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตของชุมชน
- ๓) เพื่อศึกษาบทบาทของพระธรรมมังคลาจารย์ในการพัฒนาคุณภาพชีวิตของชุมชน ในด้านการบริหารจัดการ การประสานงาน การศึกษาสงเคราะห์เพื่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตของชุมชน ทั้งนี้โดยมีรายละเอียดเกี่ยวกับวิธีการดำเนินวิจัย ดังนี้

- ๓.๑ ขอบเขตการศึกษา
- ๓.๒ ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
- ๓.๓ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
- ๓.๔ การทดสอบเครื่องมือ
- ๓.๕ การเก็บรวบรวมข้อมูล
- ๓.๖ การวิเคราะห์ข้อมูล
- ๓.๗ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

๓.๑ ขอบเขตการศึกษา

๓.๑.๑ ขอบเขตด้านเนื้อหา

- ๑) ขอบเขตเนื้อหาภาคสนามที่มุ่งศึกษาบทบาทของพระธรรมมังคลาจารย์ในการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชน ที่เกิดขึ้นจากการปฏิบัติจริงโดยพระธรรมมังคลาจารย์
- ๒) ขอบเขตเนื้อหาภาคสนามที่มุ่งศึกษาข้อมูลของประชาชนที่มีต่อบทบาทของ

พระธรรมมังคลาจารย์ ในการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชน ในเขตชุมชนวัดพระธาตุศรีจอมทองวรวิหาร หมู่ที่ ๒ บ้านลุ่มใต้ ตำบลบ้านหลวง อำเภอจอมทอง จังหวัดเชียงใหม่ จำนวน ๓ ด้านคือ

- ๒.๑) ด้านการทำให้วัดเป็นศูนย์กลางการพัฒนาคุณภาพชีวิตของชุมชน
- ๒.๒) ด้านการจัดกิจกรรมเพื่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตของชุมชน
- ๒.๓) ด้านการบริหารจัดการ การศึกษาสงเคราะห์ การประสานงานเพื่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตของชุมชน

๓.๑.๒ ขอบเขตด้านพื้นที่

ศึกษาเฉพาะพื้นที่ในเขตชุมชนวัดพระธาตุศรีจอมทองวรวิหาร หมู่ที่ ๒ บ้านลุ่มใต้ ตำบลบ้านหลวง อำเภอจอมทอง จังหวัดเชียงใหม่

๓.๑.๓ ขอบเขตด้านประชากร

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ ดำเนินการศึกษาโดยแบ่งประชากรออกเป็น ๒ กลุ่ม ดังนี้คือ

- ๑) ประชาชนในเขตชุมชนวัดพระธาตุศรีจอมทองวรวิหาร หมู่ที่ ๒ บ้านลุ่มใต้ ตำบลบ้านหลวง อำเภอจอมทอง จังหวัดเชียงใหม่ ที่มีประชากรทั้งหมดจำนวน ๖๗๕ คน
- ๒) ผู้นำชุมชนทั้งบรรพชิต และฆราวาสของอำเภอจอมทอง และภายในเขตชุมชนวัดพระธาตุศรีจอมทองวรวิหาร หมู่ที่ ๒ บ้านลุ่มใต้ ตำบลบ้านหลวง อำเภอจอมทอง จังหวัดเชียงใหม่ รวมจำนวน ๓๒๐ รูป/คน

๓.๑.๔ ขอบเขตด้านระยะเวลา

กำหนดระยะเวลาในการศึกษาและเก็บรวบรวมข้อมูลตั้งแต่ เดือนพฤศจิกายน ๒๕๕๘ ถึง เดือน กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙

๓.๒ ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

๓.๒.๑ ประชากร การศึกษาวิจัยครั้งนี้ดำเนินการศึกษาโดยแบ่งประชากรออกเป็น ๒ กลุ่ม ดังนี้คือ

- ๑) ประชาชนในเขตชุมชนวัดพระธาตุศรีจอมทองวรวิหาร หมู่ที่ ๒ บ้านลุ่มใต้ ตำบลบ้านหลวง อำเภอจอมทอง จังหวัดเชียงใหม่ ที่มีประชากรทั้งหมดจำนวน ๖๗๕ คน
- ๒) ผู้นำชุมชนทั้งบรรพชิต และฆราวาสของอำเภอจอมทอง และภายในเขตชุมชนวัดพระธาตุศรีจอมทองวรวิหาร หมู่ที่ ๒ บ้านลุ่มใต้ ตำบลบ้านหลวง อำเภอจอมทอง จังหวัดเชียงใหม่ รวมจำนวน ๓๒๐ รูป/คน

๓.๒.๒ กลุ่มตัวอย่าง มีดังนี้

กลุ่มตัวอย่างกลุ่มแรก คือ ประชาชนที่อาศัยอยู่ในเขตชุมชนวัดพระธาตุศรีจอมทองวรวิหาร หมู่ที่ ๒ บ้านลุ่มใต้ ตำบลบ้านหลวง อำเภอจอมทอง จังหวัดเชียงใหม่ จำนวน ๖๗๕ คน โดยผู้วิจัยได้ใช้สูตรทาร์ยามาเน่ จนกระทั่งได้จำนวนประชากรกลุ่มตัวอย่าง โดยการใช้สูตรของ TARO YAMANE^๑ ระดับความเชื่อมั่น ๙๕ % สัดส่วนความคลาดเคลื่อนเท่ากับ ๐.๐๕ ได้จำนวนประชากรกลุ่มตัวอย่าง คือ ๒๕๑ คนโดยมีการเลือกบุคคลในการตอบแบบสอบถามความเห็นดังนี้ ๑) ผู้ใหญ่บ้าน ๑ คน ๒) ผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้าน ๑ คน ๓) กรรมการหมู่บ้าน ๕ คน ๔) กรรมการวัด ๕ คน ๕) มัคทายก ๑ คน ๖) กลุ่มครูโรงเรียน ๕ คน ๗) กลุ่มห้างร้าน ๕ คน ๘) กลุ่มหนุ่มสาว ๑๐ คน ๙) กลุ่มสตรีแม่บ้าน ๑๐ คน ๑๐) กลุ่มอาวุโสชุมชน ๑๐ คน ๑๑) ชาวบ้านในหมู่บ้าน ๑๙๘ คน

สูตรของ ทาร์ ยามาเน่

$$n = \frac{N}{1 + (Ne^2)}$$

$$n = \frac{675}{1 + (675 \times 0.05^2)}$$

$$n = \frac{675}{1 + 1.6875}$$

$$= \frac{675}{2.6875}$$

$$= 251$$

n = ประชากรกลุ่มตัวอย่าง

N = จำนวนประชากรทั้งหมด

e = ความคลาดของกลุ่มตัวอย่าง ในที่นี้ใช้ระดับความเชื่อมั่น

๙๕ % สัดส่วนความคลาดเคลื่อนเท่ากับ ๐.๐๕ ของกลุ่มตัวอย่าง

^๑ รพีวรรณ พิมพ์จันทร์, บทความสูตรของ, Taro Yamane., [ออนไลน์], แหล่งที่มา : <https://sites.google.com/site/bb24559r/khnad-khxng-klum-tawxyang-thi-hemaa-sm> [๑๕ พ.ย. ๒๕๕๘]

๓.๒.๓ วิธีการเลือกตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างกลุ่มที่สอง คือ ขนาดของประชากรที่เก็บข้อมูล ผู้วิจัยได้มีการสัมภาษณ์ผู้นำชุมชน ทั้งบรรพชิต และฆราวาส ที่มีจำนวนทั้งหมด ๓๒๐ รูป/คน ซึ่งเป็นการสัมภาษณ์เชิงลึก ประกอบเพื่อให้งานวิจัยสมบูรณ์มากที่สุด โดยใช้วิธีการเลือกแบบเจาะจง โดยมีการเลือกบุคคลสำคัญของชุมชน เน้นหัวหน้ากลุ่ม ผู้มีความรู้ในชุมชน และผู้ที่ใกล้ชิดกับพระธรรมมังคลาจารย์ รวมทั้งหมด ๑๐ รูป/คน ซึ่งได้แก่ ๑) เจ้าคณะตำบลบ้านหลวง ๑ รูป ๒) เจ้าคณะตำบลดอยแก้ว ๑ รูป ๓) เลขาณุกาเจ้าอาวาส ๑ รูป ๔) ครูใหญ่สำนักศาสนศึกษา ๑ รูป ๕) มัคทายก ๑ คน ๖) กรรมการวัด ๑ คน ๗) ผู้ใหญ่บ้าน ๑ คน ๘) กรรมการหมู่บ้าน ๒ คน ๙) ปราณูชชาวบ้าน ๑ คน เกี่ยวกับบทบาทของพระธรรมมังคลาจารย์ในการพัฒนาคุณภาพชีวิตของชุมชน

๓.๓ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ทำการสร้างเครื่องมือในการวิจัยขึ้นมา ๒ ชุด คือ

๓.๓.๑ แบบสัมภาษณ์บันทึกข้อมูลภาคสนาม สำหรับเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างเกี่ยวกับบทบาทของพระธรรมมังคลาจารย์ในการพัฒนาคุณภาพชีวิตของชุมชน

๓.๓.๒ แบบสอบถามสำหรับเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างประชาชนที่เป็นข้อมูลเกี่ยวกับบทบาทของพระธรรมมังคลาจารย์ในการพัฒนาคุณภาพชีวิตของชุมชน

แบบสัมภาษณ์ เป็นคำถามปลายเปิด (Open Ended) แบ่งออก เป็น ๔ ตอน ดังนี้

ตอนที่ ๑ พระธรรมมังคลาจารย์มีบทบาทในการทำให้วัดเป็นศูนย์กลางการพัฒนาคุณภาพชีวิตของชุมชนอย่างไรบ้าง

ตอนที่ ๒ พระธรรมมังคลาจารย์มีบทบาทในการจัดกิจกรรมการพัฒนาคุณภาพชีวิตของชุมชนอย่างไรบ้าง

ตอนที่ ๓ พระธรรมมังคลาจารย์มีบทบาทในการบริหารจัดการ การศึกษา สงเคราะห์ การประสานงานในการพัฒนาคุณภาพชีวิตของชุมชนอย่างไร

ตอนที่ ๔ ข้อเสนอแนะ

แบบสอบถาม มี ๕ ตอน ดังนี้

ตอนที่ ๑ เป็นคำถามที่เกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check List)

ตอนที่ ๒ เป็นคำถามเกี่ยวกับความเห็นของประชาชนที่มีต่อบทบาทของพระธรรมมังคลาจารย์ในการทำให้วัดเป็นศูนย์กลางการพัฒนาคุณภาพชีวิตของชุมชน

ตอนที่ ๓ เป็นคำถามเกี่ยวกับความเห็นของประชาชนที่มีต่อบทบาทของพระธรรมมังคลาจารย์ในการจัดกิจกรรมการพัฒนาคุณภาพชีวิตของชุมชน

ตอนที่ ๔ เป็นคำถามเกี่ยวกับความเห็นของประชาชนที่มีต่อบทบาทของพระธรรมมังคลาจารย์ในการบริหารจัดการ การศึกษาสงเคราะห์ การประสานงานการพัฒนาคุณภาพชีวิตของชุมชน

ตอนที่ ๕ ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับบทบาทพระธรรมมังคลาจารย์ในการพัฒนาคุณภาพชีวิตของชุมชน

เกณฑ์การวัดเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scales) ๕ ระดับ (ของลิเคิร์ต)^๒

๕	หมายถึง	ระดับมากที่สุด
๔	หมายถึง	ระดับมาก
๓	หมายถึง	ระดับปานกลาง
๒	หมายถึง	ระดับน้อย
๑	หมายถึง	ระดับน้อยที่สุด

๓.๔ การสร้างเครื่องมือ

เพื่อให้แบบสอบถามที่สร้างขึ้นใช้ในการศึกษานี้ สามารถวัดสิ่งที่ต้องการวัดและมีความแม่นยำในการวัด ผู้วิจัยได้ทำการทดสอบเครื่องมือ ดังนี้

๓.๔.๑ ศึกษาค้นคว้าเอกสาร ข้อมูลทฤษฎีภูมิเชิงวิชาการ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาคุณภาพชีวิตบทบาทของพระธรรมมังคลาจารย์ในการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชน

๓.๔.๒ กำหนดกรอบแนวคิดที่เป็นตัวชี้วัดระดับความเห็นของประชาชนต่อบทบาทของพระธรรมมังคลาจารย์ในการพัฒนาคุณภาพชีวิตของชุมชน เพื่อใช้เป็นแนวทางในการสร้างแบบสัมภาษณ์

๓.๔.๓ รวบรวมข้อมูลที่ได้จากการศึกษาประมวลผล เพื่อสร้างเป็นแบบสอบถามให้ครอบคลุมประเด็นที่ต้องการศึกษาวิจัยทั้งหมด

๓.๔.๔ นำแบบสอบถามฉบับร่างเสนอต่อที่ปรึกษาโครงการ เพื่อขอรับคำแนะนำและปรับปรุงแก้ไข แล้วส่งให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความเที่ยงตรงตามเนื้อหา (Validity) จำนวน ๒ คน คือ

^๒ บุญชุม ศรีสะอาด รศ.ดร., การวิจัยเบื้องต้น, (กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์สวริยาสาสน์, ๒๕๓๕),

(๑) ดร.พิสิษฐ์ โคตรสุโพธิ์ ตำแหน่ง อาจารย์บรรยายพิเศษมหาวิทยาลัยมหาจุฬารามราชวิทยาลัย วิทยาเขตเชียงใหม่

(๒) รศ.ดร. ปฐม บัญศรีตัน ตำแหน่ง อาจารย์บรรยายพิเศษมหาวิทยาลัยมหาจุฬารามราชวิทยาลัย วิทยาเขตเชียงใหม่

ผู้เชี่ยวชาญทดสอบหาค่าความสอดคล้องกับเนื้อหา มีเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

- + ๑ เมื่อผู้เชี่ยวชาญมีความแน่ใจว่าข้อคำถามนั้นสอดคล้องกับเนื้อหา
- o เมื่อผู้เชี่ยวชาญมีความไม่แน่ใจว่าข้อคำถามนั้นสอดคล้องกับเนื้อหา
- ๑ เมื่อผู้เชี่ยวชาญมีความแน่ใจว่าข้อคำถามนั้นไม่สอดคล้องกับเนื้อหา

นำแบบสอบถามที่ได้รับจากผู้เชี่ยวชาญ หาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) Index of concurrence^๓

$$\begin{aligned} \text{IOC} &= \frac{\sum R}{N} \\ \sum R &= \text{ผลรวมคะแนนของผู้เชี่ยวชาญ} \\ N &= \text{จำนวนผู้เชี่ยวชาญ} \\ \text{IOC} &= \text{ค่าดัชนีความสอดคล้องหรือความตรงเชิงเนื้อหา} \end{aligned}$$

ค่าดัชนีความสอดคล้องหรือความตรงเชิงเนื้อหา มีค่าเท่ากับ ๐.๕ หรือมากกว่า หมายความว่า ข้อคำถามนั้นสอดคล้องกับเนื้อหา ส่วนค่าดัชนีความสอดคล้องหรือความตรงเชิงเนื้อหา มีค่าน้อยกว่า ๐.๕ หมายความว่า ข้อคำถามนั้นต้องดำเนินการปรับปรุงแก้ไขหรือตัดทิ้งไปเพราะถือว่าเป็นข้อคำถามที่ขาดความตรงตามเนื้อหาหรือมีความตรงตามเนื้อหาต่ำเกินไปโดยนำแบบสอบถามมาปรับปรุงแก้ไขเพื่อเกิดความเที่ยงตรงตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ (Expert) และเพื่อให้เกิดความเชื่อมั่น จากการทดสอบเครื่องมือกับกลุ่มตัวอย่าง รวมทั้งผ่านความเห็นชอบจากที่ปรึกษา แล้วจึงนำไปเก็บข้อมูลจากประชากรที่กำหนดไว้

๓.๔.๕ นำแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเองไปหาความเชื่อมั่น (Reliability) ด้วยวิธีการหาค่าสัมประสิทธิ์ (แอลฟา) ของครอนบาค (Cronbach) กับประชากรที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างในชุมชนวัดพระธาตุศรีจอมทองวรวิหาร หมู่ที่ ๒ บ้านลุ่มใต้ จำนวน ๒๐ คน โดยใช้สถิติทางสังคมศาสตร์ จึงได้ค่าสัมประสิทธิ์ของความมั่นคงเท่ากับ ๐.๙๖ ซึ่งนับว่าเป็นแบบสอบถามที่มีความเชื่อมั่นสูง

^๓ รัตน์ บัวสนธิ์ .ดร., การประเมินผลโครงการ การวิจัยเชิงปริมาณ, (กรุงเทพมหานคร : คอมแพคท์พรีนซ์ จำกัด, ๒๕๔๐), หน้า ๕๓.

๓.๕ การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเองโดยวิธีการ ดังนี้

๑) ทำการแจกแบบสอบถามให้กับประชาชนในหมู่บ้านหมู่ที่ ๒ บ้านลุ่มใต้ ตำบลบ้านหลวง อำเภोजอมทอง จังหวัดเชียงใหม่ ทั้งหมด จำนวน ๒๕๑ ชุด ตามจำนวนของตัวอย่างที่กำหนดไว้

๒) ติดตามและจัดเก็บแบบสอบถามเองทั้งหมด และได้รับแบบสอบถามคืนมาครบตามจำนวนที่แจกไป จำนวน ๒๕๑ ชุด คิดเป็นร้อยละ ๑๐๐.๐๐ ดังตารางที่ ๓.๑

๓) เก็บข้อมูลโดยใช้แบบสัมภาษณ์ โดยผู้วิจัยดำเนินการเอง คือ ๑) เจ้าคณะตำบลบ้านหลวง ๒) เจ้าคณะตำบลดอยแก้ว ๓) เลขานุการเจ้าอาวาส ๔) ครูใหญ่สำนักศาสนศึกษา ๕) มัคทายก ๖) กรรมการวัด ๗) ผู้ใหญ่บ้าน ๘) กรรมการหมู่บ้าน ๙) กรรมการหมู่บ้าน ๑๐) ปราญช์ชาวบ้าน รวม ๑๐ รูป/คน

ตารางที่ ๓.๑ แสดงจำนวนแบบสอบถามที่แจกและที่ได้รับคืน คิดเป็นร้อยละ

ชื่อหมู่บ้าน	หมู่ที่	จำนวน ประชากร	กลุ่ม ตัวอย่าง	แบบสอบถาม ที่แจก	แบบสอบถาม ที่ได้รับคืน	คิดเป็น ร้อยละ
บ้านลุ่มใต้	๒	๖๗๕	๒๕๑	๒๕๑	๒๕๑	๑๐๐

๓.๖ การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

๓.๖.๑ นำแบบสอบถามที่ได้รับกลับคืนมาตรวจสอบความสมบูรณ์ครบถ้วนในการกรอก

๓.๖.๒ นำแบบสอบถามที่มีความสมบูรณ์ครบถ้วนทั้งหมด จำนวน ๒๕๑ ชุด นำมาวิเคราะห์ประมวลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปเพื่อการวิจัยทางสังคมศาสตร์ และคำนวณค่าสถิติต่างๆ ได้แก่ ค่าร้อยละ (percentage) ค่าเฉลี่ย (Arithmetic Mean) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (StandardDeviation)

๓.๖.๓ นำผลการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้ทั้งหมดมาเปรียบเทียบกับเกณฑ์โดยการแปลความหมายของคะแนนที่เป็นตัวเลข ให้อยู่ในลักษณะของการอธิบาย ดังนี้^๔

๔.๕๑ – ๕.๐๐ หมายถึง อยู่ในระดับมากที่สุด

^๔ บุญชุม ศรีสะอาด รศ.ดร., การวิจัยเบื้องต้น, หน้า ๑๐๐.

๓.๕๑ – ๔.๕๐ หมายถึง อยู่ในระดับมาก

๒.๕๑ – ๓.๕๐ หมายถึง อยู่ในระดับปานกลาง

๑.๕๑ – ๒.๕๐ หมายถึง อยู่ในระดับน้อย

๑.๐๐ – ๑.๕๐ หมายถึง อยู่ในระดับน้อยที่สุด

๓.๖.๔ นำข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์ มาวิเคราะห์เนื้อหาพร้อมนำผลมาเขียนเรียบเรียง เพื่อตอบวัตถุประสงค์ของการวิจัย

๓.๗ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลและประมวลผล ดังนี้

๓.๗.๑ วิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสัมภาษณ์โดยใช้ร้อยละ (Percentage)

๓.๗.๒ วิเคราะห์ข้อมูลความเห็นของประชาชนที่มีต่อบทบาทของพระธรรมมังคลาจารย์ ในการพัฒนาคุณภาพชีวิตของชุมชน ทั้งหมด ๓ ด้าน คือ

๑) ด้านการทำให้วัดเป็นศูนย์กลางการพัฒนาคุณภาพชีวิตของชุมชน

๒) ด้านการเป็นแบบอย่างที่ดีในเรื่องของการจัดกิจกรรมการพัฒนาคุณภาพชีวิตของชุมชน

๓) ด้านการบริหารจัดการ การศึกษาสงเคราะห์สนับสนุน ส่งเสริม ประสานงานจากภาคส่วนต่างๆ เพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตของชุมชน

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลมีดังนี้

๑) ร้อยละ (%)

๒) ค่าเฉลี่ยเลขคณิต ($\bar{x}$)

๓) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)